

Prefatio regalis Decreti

REX diuina clemētia op^o regalis
dignitatis almonia katholice fidei effec
tū ampli ac solidū alii dignitatis opib^o
solet eē. Et qm̄ una q̄q; gens ppis utit^r

legib^o. utcco nos q̄q; dī nutu nr̄am gubnantes
monarchiā antiq̄s ac modnos imitantes auḡtos.
dextera meditatioē nr̄e statum̄ genti. q̄ admo
dū honestā r̄iosensā ducēt uitā. ut sic diu
nus legib^o s̄ ditati similit̄ et̄ia sc̄larib^o addicti.
ut q̄ntū boni iⁿ his diuinis ampliant. tantū rei
iⁿ istis mutant. q̄ aū decum̄. iⁿ sequētib^o subnotauim^o
lineis. **Capitula hui^o libri.**

De statu^o ecclīasticarū.

De potestate ep̄oz sup^o res
ecclīasticas eoz^o inuenien
na cū laicis.

Quales debeant eē accu
satores. 7 testes clericoz.

Ite d^o e^o eodē.

De labore sacerdotū.

De c̄cessione regali
ppriarū rerum.

De obseruatioē d̄nici diei.

De obseruat^o iiii repoz.

De obseruat^o sexte ferie.

De recentu regali iiii rerū

De his q̄ s̄iⁿ p̄festioē moruū. .xii

De obseruanda xpianitate. .xiii

De homicidus. .xiiii

De his q̄ suas uxores occidit. .xv

De euaginatoē gladii. .xvi

De p̄ uiris. **D**e libris. .xvii

De uentu ad eccliam. 7 .xviii

De his q̄ murm̄iant ut lo
cunt^r iⁿ ecclia hora messe.

De n̄ recipiendis seruis. .xx

ut ancillis iⁿ accusatioē
7 testimonio sup^o d̄nos

suos ut d̄nas.

De recentu regali iiii rerū
nem alia. .xiiii

A szöveg olvasása:

Prefatio regalif decreti.

REGNANTE diuina clementia opus regalis
dignitatif almonia katholice fidei effec-
tum amplius ac solidius alterius dignitatif operibus
folet esse. Et quoniam una queque genf propriif utitur

legibus, idcirco nos quoque dei nutu nostram gubernantes
monarchiam, antiquof ac modernof imitantef augustos,
decretali meditatione nostre statuimus genti, quemadmo-
dum honestam et inoffensam ducerent uitam, ut sicut diui-
nif legibus sunt ditati, similiter etiam secularibus addicti,
ut quantum boni in his diuinif ampliantur, tantum rei
in istis multentur. Que autem decreuimus, in sequentibus subnotauimus
lineis. Capitula huius libri.

De statu rerum ⁱ⁾ ecclesiarum.	De his qui sine confessione moriuntur.	xii.
De potestate episcoporum super res ecclesiasticarumque conuenien- tia cum laicis.	De obseruanda christianitate.	xiii.
Quales debeant esse accu- satores et testes clericorum.	De homicidiis.	xiiii.
Item de eodem.	De his qui suas uxores occidunt.	xv.
De labore sacerdotum.	De euagatione gladii.	xvi.
De concessione regali propriarum rerum.	De periuris. De libertis.	xvii.
De obseruatione dominici diei.	De conuentu ad ecclesiam et de his qui murmurant vel lo- cuntur in ecclesia hora missae.	xviii.
De obseruatione IIII-tuor temporum.	De non recipiendis feruis vel ancillis in accusatione et testimonio super dominof suof vel dominas.	xx.
De obseruatione sexte ferie.		
vii. De retentu regalium rerum ²⁾ Item alia. ³⁾		viii.

¹⁾ E szó a sor fölé van írva.

²⁾ Így, x. helyett.

³⁾ Ugyanazon kéztől származó vonás jelzi, hogy e sor a VI. és VIII. számok közé beékelendő.

⁴⁾ Vonással beékelve a VIII. szám után. A helyes sorrend tehát a következő:

VI. De concessione regali propriarum rerum.

VII. De retentu regalium rerum.

VIII. De obseruatione dominici diei.

VIII. Item alia.

X. De obseruatione quatuor temporum.

XI. De obseruatione sexte ferie.

A szöveg fordítása:

A királyi decretum előszava.

Uralkodván az isteni kegyelem, a királyi méltóságnak a katolikus hit ápolása alatt eszközölt műve nagyobb és szilárdabb szokott lenni más méltóság műveinél. És mivel mindegyik nemzet saját törvényeivel él, ezért mi is, istennek intésére kormányozva monarchiánkat, utánozva a régi és a mostani császárokat, törvényes megfontolással állapítottuk meg nemzetünk részére, mikép éljen becsületes és ártatlan életet, hogy a mint isteni törvényekkel gazdagodtak, úgy a világiakat is megtartsák. Valamint a jók az isteniek által gyarapodnak, úgy büntetessenek a bűnösök emezek által. A miket pedig elrendeltünk, a következő sorokban jegyeztük föl.

E könyv fejezetei:

I. Az egyházi vagyon állapotáról.	XII. Azokról, kik gyónás nélkül halnak meg.
II. A püspökök hatalmáról az egyházi vagyon fölött, és megegyezésökről a világiakkal.	XIII. A kereszténység megtartásáról.
III. Milyeneknek kell lenniök az egyháziak vádlóinak s tanúinak.	XIV. Az emberölésről.
IV. Ugyanarról.	XV. A feleség-gyilkosokról.
V. A papok munkájáról.	XVI. A kard kirántásáról.
VI. A magán tulajdon királyi megengedéséről.	XVII. Az esküszegőkről. XVIII. A szabadon bocsátottakról.
VIII. A vasárnap megtartásáról.	XIX. A templomba menésről, és azokról, kik a templomban mise idején mormolnak vagy beszélnek.
VII. A kántorbőjtök megtartásáról.	XX. Szolgák vagy szolganők tanúságát nem szabad elfogadni uraik vagy urasszonyaik ellen.
XI. A péntek megtartásáról.	IX. Ugyanarról egyebek.
VII. A királyi tulajdonról.	